

விசுவாசம் இரட்சணியத்தின் சுவாசம்

[சு. எஸ். நாயகம், ஸ்ரேஷ்டன்மாஸ்டர், கெம்பாஸ், மலாயா]

(சென்றவாரத் தொடர்ச்சி)

அதேபோல, நாம் எவ்வளவுதான் ஞானசெல்வந்தராயிருந்தாலும், நம்மிலே ஞானஉயிராகிய அந்த விசுவாசம் இல்லாவிடின் அந்த ஞானசெல்வந்தால் நமக்கொரு பிரயோசனமும் இல்லை. ஏனெனில், ஞானஉயிற்ற விசுவாசம் செத்தவிசுவாசம். அன்றியும், ஒரு பெருஞ் செல்வந்தன் தன் உயிருக்கு ஆபத்தைப்போவதைக் கண்டால், சரீரமரணத்திற்குந்து தப்பிப்பிழைக்கத் தன் திரவிய முழுவதையும் இழக்க வேண்டி நேர்தாலும் பின்வாங்க மாட்டான். ஏனெனில், அவனுக்கு உயிரிலும்பார்க்க அவனுடைய திரவியம் பெரிதல்ல. அதேபோல, நமது விசுவாசமென்னும் ஞான உயிரிலும் பார்க்க நமது உலகசெல்வசம்பத்தோ, அல்லது நமது சரீரஉயிர்தாலே பிரமாதமானவையல்ல. விசுவாசமாகிய ஞானஉயிரைக் காப்பாற்றும்படி இவைகளை ஒருங்கே இழக்க வேண்டியவிரும் நாம் அதற்குப் பின்வாங்கலாது.

ஏனெனில், “தன் விசுவாசத்தை மறுதலித்ததற்காக ஒன்றுக்கும் உதவாத மனுஷன்” என்றும், “ஒருவன் உலகமெல்லாம் ஆதாயமாக்கிக் கொண்டாலும் தன் ஆத்தமத்தைச் சேதப்படுத்தினால் அதனால் அவனுக்கிருக்கும் பிரயோசனமென்ன?” என்றும் வேத வாக்கியங்கள் எச்சரிக்கின்றன. வேத கலாபனை நடந்துவரும் நாடுகளிலே கிறிஸ்தவர்களைப்பிடித்துச் சித்திரவதை செய்யப்போகையில் அவர்களிடம் வேதவிரோதிகள் கேட்கும் முதல்கேள்வி, “உன் விசுவாசத்தை மறுதலிக்கிறாயா, இல்லையா?” என்பதுதான். “ஒன்றில் மரணம், அல்லது மறுதலிக்க வேண்டும்; இரண்டில் ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்” மறுதலித்தால் விசுவாசத்தின் ஞானஉயிர் கொல்லப்படும். மறுதலியாமல் விசுவாசத்தைக் காப்பாற்றுவது ஞானஉயிரைக் காப்பாற்றுவதாகும். “கடைசி பரியந்தம் நிலைநிற்கவன் எவனோ அவனே இரட்சணியமடைவான்” என்று கர்த்தர்தாமே திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார். இந்தத்திவாகைச் சிரமேற் கொண்ட எத்தனையோ அர்ச்சியசிடர்கள் மோட்சவாழ்வைப் பிறப்பிக்கும் தங்கள் விசுவாசத்தின் ஞானஉயிரைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு எவ்வித சித்திரவதைக்கும், மரணத்திற்கும் அஞ்சாமல், தங்கள் இரத்தத்தைச் சிந்தி உயிரையும் கொடுத்து இன்று பாலோக இராச்சியத்திலே வேதசாட்சிகளாக மகிமைப்பிரதாபத்தோடு விளங்குகிறார்கள். ஆகவே, எங்கள் மோட்சவாழ்வு உயிருள்ள விசுவாசத்திலே தங்கியிருக்கின்றது. உயிருள்ள விசுவாசிகள் தேவனுக்காகவும், தங்கள் இரட்சணியத்துக்காகவும் உதிரத்தைச் சிந்தி உயிரைத் தியாகஞ்செய்யவும் பின்வாங்கார்கள். மற்றப்படி, விசுவாசமில்லாத கோவிலுக்குப் போவதிலும், ஆராதனைகளிலே பங்குபற்றுவதிலும், செபங்களை மொலுமொலென ஒதுவதிலும் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை. செத்த பிணத்தின் வாயினும் பாலைப்பருக்கி ஆவதென்ன? சாப்பாட்டைத் திணித்தென்ன? உயிருள்ள மனிதனுக்குக் கொடுத்தால் அன்றே நன்மையுண்டாகும். சரீரம் வளர்ச்சியடையும். பலமேறும். சுகமாகவாழலாம். அதேபோல, ஆலயவழிபாடும், ஆராதனையும், செபங்களும் நமது ஆத்தமம் வளம்பெற்று உயிர்பெற்றுச் செழித்தோங்கி வளர மிகவும் வேண்டிய ஞானப்போசனம் அல்லது பசனையாகும். உயிற்றுப்பட்டுப்போக மாத்துக்குப் பசனையென்?

ஆகவே, நமது ஆத்தமத்தின் ஞானஉயிராகிய “விசுவாசம்” உயிற்றதாயிருந்தால், முன்சொன்ன வழிபாடுகளால் ஆத்தமத்துக்கு யாதாமேயர் பிரயோசனமும் இல்லை. கிறிஸ்துநாதர் இந்த உயிருள்ள விசுவாசத்தை எவ்வளவாக விரும்புகிறாரென்றால், தமது திருச்சுட்புக்குத் தலைவராக அர்ச்சிராயப்பரை ஏற்படுத்தமுன் அவரை நோக்கி: “யோவானின் குமாராகிய சீமோனே! இவர்களிலும்பார்க்க நீ என்னை அதிகமாக நேசிக்கிறாயோ?” என மும்முறை விசுவாச உச்சாரணம் கேட்டார். (அரு. 21:15-17). “கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார்” என்றும் உண்மையை மாதிரும் நாம் விசுவசித்தல் போதாது. “பிரசாகளும் விசுவசித்து நடுநடுங்குகின்றனவே” என்று வேதவாக்கியம் கூறுகிறது. (யாக. 2:19). ஆகவே, ஆண்டவரையும், அவரது திருவாக்குகளையும், அவர் கிரிகைகளையும், அவர் ஏற்படுத்திய திருச்சுட்பையும், அதன் போதகங்களையும், தேவதிரவிய அனுமாதங்களையும் மனநேர்மையோடும், இருதயபூர்வமாகவும் நாம் ஏற்று விசுவசித்தல் வேண்டும்.

கிறிஸ்துநாதர் தமது பூலோகசீவியத்தின்போது தம்மிடம் சகாயம்பெற வந்தவர்களை நோக்கி: அவருடைய முதற்கேள்வி, “இதைச் செய்ய என்னால் முடியுமென்பதை விசுவசிக்குறாயா?” என்பதுதான். அவர்கள் ஆம், ஆண்டவரே! என்று சொன்னால், “நல்லது உன் விசுவாசப்படி உனக்கு ஆக்ககடவது” என்பார். அவர்களுடைய விசுவாசம் உயிருள்ள-உண்மையான விசுவாசமாயிருந்தால் தாங்கள் வேண்டியவந்த சகாயத்தைக் கண்டடைவார்கள். போலியான உயிற்ற விசுவாசமாயிருந்தால் தாங்கள் ஆசித்த நன்மையைக் கண்டடையமாட்டார்கள். எனவே, அநுகூலமோ பிரதிகூலமோ எல்லாம் அவரவர் விசுவாசத்தைப் பொறுத்ததாயிருக்கும் என்பதற்கு இது ஓர் எடுத்துக்காட்டு. நமது விசுவாசத்தை நாம் வாயினால் மாதிரும் அறிக்கையிட்டால் போதாது. நாம் அதை நமது வெளிக்கிரிகைகளிலும் அகத்தியம் காண்பிக்கவேண்டும். ஏனெனில், “ஓ, வீண் மனிதனே! கிரிகைகளில்லாத விசுவாசம் செத்ததாயிருக்கிறதென்று அறியாயோ? ஆனியற்ற சரீரம் செத்ததாய் இருக்கிறதுபோல, கிரிகைகளில்லாத விசுவாசம் செத்ததாய் இருக்கின்றது என அறிந்துகொள்” என்று வேதம்கூறுகிறது. (யாக. 2:20-26.) எனவே, நற்கிரிகைகளைக் கொண்டிராத விசுவாசம் எவ்வித பிரயோசனமும் தந்ததென்னிலே செத்ததாய்க் கிடப்பதாகும்.

இனி, உயிருள்ள விசுவாசத்தின் சத்து எத்தன்மையது? “உயிருள்ள விசுவாசம்” மகாவலிமையுடையது. அதற்கு இரண்டு வல்லமைகள் உண்டு. எதையும் ஆக்கும், எதையும் அழிக்கும். உயிர்கொடுக்கும், மரணத்தை வருவிக்கும். ஆகவே, ஒரு பக்கத்தில் அது உயிர்தரும் ஞானசஞ்சிவி. மறுபக்கத்தில் அது எதையும் நிர்மூலம் செய்யும் நாசகாரி. அணுக்குண்டு, சுவலாயுக்குண்டு தன்னும் அதற்கு நிகராத. நாம் பொழியும் செபங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அணுக்குண்டுக்குச் சமானம். இவற்றிலும் சிலகுண்டு பொய்க்குண்டாய் இருப்பதுண்டு. இந்தக்குண்டு பெடிக்காது. ஏனெனில், அதனை வெடிக்கச் செய்யும் பிரதான மருந்துச்சத்து அதிலே இல்லை. அவ்வாறும் நமது செபங்களும் குண்டுக்குண்டு உயிரும், சத்து

வேத வினாவிடை

விஷயத்திட்டம்

விசு. பிரமாணம்

அதின் விரிவு

I. பிதாவாகிய சருவேசுரனை விசுவசிக்குறேன்.

II. (இவர் சகலத்தையும்) படைத்த சருவத்துக்கும் வல்லவர்.

III. (இவர் எங்களைப்) பூலோகத்தில் (பிராமரிப்பவர்.)

IV. (இவர் எங்களுக்குப்) பாலோகத்தைக் (கதியாக முன் நியமித்தவர்.)

1. சிவனுள்ள மெய்யான தேவனும், இயற்றப்படாத வரும், சிருட்டிக்கப்படாதவரும் பிறக்காதவருமாகிய பிதாவானவர் ஒருவர் இருக்கின்றார். — (அதனாகி விசு. பிர. 2).

2. இவர் தமது சர்வவல்லமையினால், தம்முடைய ஆனந்தத்தை அதிகப்படுத்தவும் அடைந்துகொள்ளவும், தாம் சிருட்டிக்கக்கொடுத்த நன்மைகளிலிருந்து தமது நன்மைத்தனத்தைக் காண்பிக்கவே, காலத்துவக்கத்தில் அருபிகளையும் சடப்பொருட்களையும், பின்பு அருபியும் சடப்பொருளும்சேர்ந்த மனிதரையும் சிருட்டித்து —

3. மனித புத்தியின் இயற்கையான வெளிச்சத்தைக் கொண்டு, சிருட்டிக்கப்பட்டவைகளிலிருந்து அவைகளின் ஆகாரணான தாம் இருக்கிறார் என்றும்,

4. தாம் பாலோகத்திற்கும் பூலோகத்திற்கும் கர்த்தாவானவர், சர்வவல்லவர், நித்தியர், அநந்தர், அளவற்ற ஆழமுள்ளவர், புத்தியிலும் சித்தத்திலும் ஒவ்வொரு இலட்சணத்திலும் மட்டற்றவர், பாகமும் மாற்றமுமில்லாத ஏகஅருபியானவர், உலகத்திலின்று வந்துத்தன்மையிலே உண்மையாகப் புறம்பானவர், தம்மீலையும் தம்மாலேயும் மிகப் பாக்கியமுள்ளவர், இருக்கின்றதும் இருக்கக்கூடியதுமான சகலத்திற்கும் மேலாகச் சொல்லமுடியாத விதமாய் உன்னதமானவர் என்றும்,

5. தமது சர்வ கர்த்தத்துவத்தை ஏற்றுத் தம்மை ஆராதிப்பது எல்லாருடையவும் கடமை என்றும்,

6. தாம் நமதுமேல் கொண்டிருக்கும் மேற்குபாவ நோக்கங்களைத் தெரிவிப்பதோடு தம்மைப்பற்றி நமக்குள்ள இயற்கையான அறிவைத் திருத்தவும் அல்லது உறுதிப்படுத்தவும், புதுமையான வெளிப்படுத்தலைத் தற்கிருக்கிறார் என்றும் காண்பிக்கின்றார். — (உரோ. I. 19-20; வத்திக்கான் சங்., இருக்கை III, அதி. 1 & 2; மத். XVI. 17; லூ. X. 21)

7. இவர் தமது தேவானத்தினால் சகலசிருட்டிக்களையும் கவனித்து ஆண்டுநடத்தி, ஒருகோடியினின்று மறுகோடிவரைக்கும் பலமாய்ச்சென்று, சகலத்தையும் இனிதாய் ஒழுங்குபடுத்துவதென்றும், நமது ஆசிரிதமாதா விடமிருந்து அவர்கள் இழந்தபோன பிரசாதநிலைக்குப் பதிலாகப் பாவதோஷத்தைச் சென்மத்தின் வழியால் பெற்ற நம்மை, தமதுசுதனுடைய பேறுகளின்நிமித்தம், திரும்பவும் தம்மிடம் வரவழைத்து —

8. தமது சித்தத்தைத் தெரிவிக்கின்ற வெளிச்சப் பிரசாதத்தினாலும்,

9. தமது வல்லமையைத் தருகின்ற துணைப் பிரசாதத்தினாலும்,

10. தமது மகிமையைப் பின்பன்றச் செய்கின்ற ஏவற் பிரசாதத்தினாலும்,

11. சோதனையை அகற்றுக்கின்ற மனந்திருப்பும் பிரசாதத்தினாலும்,

12. பாவத்தை மன்னிக்கிற பொறுதிப் பிரசாதத்தினாலும்,

13. நாகதின்மையில்லின்று காப்பாற்றுகின்ற இரட்சிப்புப் பிரசாதத்தினாலும்,

14. திருச்சுட்பையால் மேய்க்கிற ஆழமைப் பிரசாதத்தினாலும் நம்மைத் தம்மிடம் இழுக்கக் கருணைகொண்டார். — (வத்திக்கான் சங்., இருக்கை III, அதி. 1; திறென்ரையின் சங்., இருக்கை V; அரு. VI. 44; மத். VI. 9-13)

15. இவர் தமது அளவற்ற நன்மைத்தனத்தினால் சுபாவத்திற்கு மேலானதும், மனித புத்திக்குச் சற்றேனும் எட்டாததுமான பேரின்பபாக்கியத்திற்கு நம்மை முன்னியமித்தார் —

16. அந்தப் பேரின்பபாக்கியம் அழிந்துபோகிற சரீரத்தின்சாவிலே நமக்குத் திட்டமாக்கப்படவும்,

17. ஒருபோதும் அழிபாத ஆத்தமத்திலே நமக்குப் பூரண திருப்தியை உண்டுபண்ணவும் சித்தமானார். — (வத்திக்கான் சங்., இருக்கை III, அதி. 2; ஆதி. II; ஞான. III. 4)

மாயிருப்பது” விசுவாசம். இவ்வித சத்துகிறைந்த விசுவாசமில்லாத செபம் பலிதமற்ற வெறும் ஊமைக்குண்டுக்கு நிகராக, எவ்வித நன்மையுமற்றதாய்த் தேவசமுதத்தில் ஒரு பக்கமாய் ஒதுக்கிவிடப்படும். விசுவாசம் நிறைந்த செபமோ வெளியில் எந்தமலையையும் பெயர்த்தெறியும் வலிமையுடையது.

(தொடரும்)

— போலாந்தின் தலைப்பட்ட மாகிய வார்சோநகர துணைமேற்றிராணியாரான பறனிக்கா ஆண்டவர் கம்ப்யுனிஸ்த நீதிநீதலம் ஒன்றில் அந்தாங்கமாக நடத்திய ஓர் விசாரணை முடிவில் இருபதுவருட சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறாரென வார்சோநகரிலிருந்து ஒரு செய்தி கிடைத்திருக்கிறது.

பழிவாங்கிய கம்ப்யூனிஸ்தர்கள்

கம்ப்யூனிஸ்தர்களுள் ஒன்று கிய யூகோசிலேவியாவிலே சாகி ரெப்நகரில் சகல அர்ச்சியசிட டர்களின் திருநாளாகிய சென்ற கார்த்திகை 1-ந் திகதிக்கு முதல் நாள் அங்குள்ள சேமக்காலையி லிருந்து திரும்பவண்டிஒன்று கத்தோலிக்கரைத் திரளாக ஏற் றிக்கொண்டு திரும்பியபோது, புரண்டுவிட்டது. அன்றுதினம் சேமக்காலையை அவர்கள் சந் திப்பது பாரம்பரியமான ஓர் வழக்கமாகும். இந்த விபத் தாலே பன்னிருவருக்குமேல் இறந்துபோக, மற்றும் அநேகர் காயமடைந்தார்கள். மூன்று மேற்றிராணிமாரும், ஒரு தொகையான குருமாரும் பதி னைந்துநிமிஷத்துள் விபத்து நிகழ்ந்த இடத்தைப் போய்ச் சேர்த்தார்கள்.

சாகிறெப்நகரின் துணைமேற் திராணியாராகப் புதிதாகிய மனம்பெற்ற செபர்ஆண்டவர் ராக்ஸிமூலம் உடனேதானே அங்குபோய்ச்சேர்த்தார். மற்றிரு துணைமேற்றிராணிமாரும் கார்மூலம் அவரைப் பின் தொடர்ந்துபோயினர். விபத் தில்இறந்தவர்களுக்காக வீதி யில்நின்று செபமாலையும், மற்றுஞ்செபங்களும் சொல்லிக் கொண்டிருந்த 5,000 பேரைக் கொண்ட சனக்கூட்டமானது, அவ்வேளை அங்குசமூகமளித்த குரேத்தியமாகாண அரசாங்க தலைவரான ஜோசிப்பகாறிச் என்பவரைப் பொருட்படுத்த வில்லை.

இதற்குப் பழிவாங்குமுகமாக ஆஸ்பத்திரிகளுக்குச் சென்று காயமடைந்தவர்களைச் சந்தி யாது மேற்றிராணிமாரும், குரு மாரும் கம்ப்யூனிஸ்தபொலிசரால் தடுத்துவிடப்பட்டார்கள். இறந்தவர்களின் இனசனரைக் கம்ப்யூனிஸ்த அதிகாரிகள் அழைத்துச் சமயதிருச்சடங்கு எதுவும் இல்லாமலே அடக்கஞ் செய்வ வேண்டுமெனச்சொல் லிப் பிரேதங்களை அவர்களிடம் ஒப்படைத்தார்கள். ஆனால், அவர்களோ அதற்கு உடன்பட வில்லை. சாகிறெப்நகர் ஆசனக் கோவிலில் இறந்தவர்களுக்காக நிறைவேறிய மரித்தோர்பாடற் பூசைக்குப் பல்லாயிரக்கணக் கான மக்கள் சமூகமாயிருந்தார் கள்.

“பன்னிரு அப்போஸ்தலர்”

இற்றைக்கு 70 வருடங்களின் முன் லண்டன்நகரிலே பிரித் தானிய யூசியத்தில் ஓர் சிவிலுத்தியோகஸ்தரான திரு. ஜேம்ஸ் பிறிற்றென் அவர்கள் உத்தியோகம் பார்த்துவந்தார். ஓர் நாள் அவர் லண்டன்நக ரிலே உலாவிக்கொண்டிருந்த போது அச்சுப்பிரசுர நிலையங் களின் சன்னல்களுக்கூடாகப் பார்த்தார். அவற்றுள் ஒன் றிலே புரெட்டஸ்தாந்தசபை ஒன்றுலே பிரசுரஞ் செய்யப் பட்ட பென்னிநாணயம் பெறு மதியான தண்டுப்பிரசுரங் களைக் கண்ணுற்றார். அவைக ளெல்லாம் கத்தோலிக்க திருச் சபையைத் தாக்குவனவாய் இருந்தன. அப்போதுதானே அவர் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் போதையை விளக்குவன

வும், புரெட்டஸ்தாந்த பிரசுரத்தைப் பொய்யென்று கண்டிப்பனவுமான தண்டுப் பிரசுரங்களே கத்தோலிக்க திருச்சபைக்குத் தேவைப்படு வன என்பதைக் கண்டுகொண் டார். இந்த யோசனையை அவர் தமதுநண்பர்கள் பன்னிருவருக்குத் தெரிவித்தார். அவர் களும் இதுவிஷயமாய் அவருக் குத் துணைச்செய்யச்சம்மதித்து, ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவன் உபகரித்தனர். இந்தப் பன்னிரண்டு பவுண்களையும் மூலதன மாகக்கொண்டு “பன்னிரு அப் போஸ்தலர்கள்” எனத் தம்மை ஆதரிக்கத்தொடங்கிய அவர்க ளின் துணையோடு அவர் “கத் தோலிக்க சத்தியப் பிரசுர சபை” யை அடியிட்டார். அது முதல் இந்தச்சபையானது ஏழு கோடிக்குமேற்பட்ட கத்தோ லிக்க தண்டுப் பிரசுரங்களைப் பரப்பியிருக்கிறது. வருடந்தோ றும் அது பரப்பிவருவது 25 லட்சமாகும். இவற்றில் அநே கம் பிறபாணையினும் மொழி பெயர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. அப்போது சால்போட்டின் மேற்றிராணியாராயிருந்த கரு தினால் வாண்ஆண்டவர் உட்ப ட்பன்னிருவரை அங்கத்தவ ராகக் கொண்டிருந்த இச்சபை

அறியவந்த அந்தச்சோவியற் தாதர் ருஷியபாஷையிலே அவ ளுடன்சம்பாஷித்தார். பின் னர் சீனக்கம்ப்யூனிஸ்த தலைவ ரான மாவோ ரிஸி ரன் என்பவ ரின் நலத்திற்காகப் பானம் அருந்த வேண்டுமென்று அவ் வரவேற்பிலே அவளைக் கேட் டுக்கொண்டார்.

அதற்குத் திருமதிஹெலன், “நான் ஒருகம்ப்யூனிஸ்த அல்ல; ஆயினும் சீனமக்களுக்காக, அவர்களின் நலத்துக்காக அல் லது சமாதானத்துக்காகத் தான் பானம் அருந்துவதாகக் கூறினாள். ஆனால், அவள் சீனப்பிரதமரின் நலத்துக்காகப் பானம் அருந்தவேண்டு மெனச் சோவியற்பிரதிநிதி பிடிவாதமாக நின்றார். அப் போது ஹெலன், “நான் ஓர் கத்தோலிக்கபெண்; கம்ப்யூனி ஸத்துக்கு எதிரானவள்; நான் பானம் அருந்துவது சியாங்கேய் -ஷெய்க்கின் நலத்திற்காகவே” எனமொழிந்தாள். இது அங்கு சமூகமாய் இருந்தவர்கள்மத்தி யில் ஓர்பரபரப்பை எழுப்பி யது. திருமதி ஹெலன் வர வேற்பினின்றும் வெளிகொண் டாள். இரு தினங்களின்பின் அவளுடையசேவை இனிமேல் தங்களுக்கு வேண்டியதில்லை

கூறிநின்றார். கடந்தசிலவாரங் களாக ஸ்பானியதேச விக்ரோ ரியா, பில்பாவோ, சான்செபஸ் ரியன், ரறகோனாமேற்றிராச னங்களில் மகாநாடுகள்நடத்தி 4,10,000 மக்களுக்குக் குடும்ப செபமாலிப்படையணியைப்பற் றிப் பேசியபின் சுவாமியார் பம் பாய்நகர் அகிலஇந்திய மரியா யின் மகாநாட்டுக்கு வந்திருக் கின்றார்.

ஐந்துமாத காலத்தில்

27 வருடகாலம் திருத்தொண் டாற்றியபின் நாடுகடத்தப்பட்ட உவரும், உலர்ந்த லாசறுவின் சபைக்குரவருமான வண. ஜே. ஹெறியேஜர்ஸ்வாமியார் சமீ பத்திலே போர்மோசாதிவுக்குச் செல்லும்வழியில் சிலமணிநேரம் கொழும்பில் தங்கிப்போயினார். இவர் கொழும்புவந்து சேர்ந்த போது, அவரதுமருகரும், யாழ்ப்பாணம், சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியிலே கடமையாற்றிவரு கிறவருமான வண. ஏ. வாசென் பேர்க்ஸ்வாமியார் அங்குசென்று அவரைச் சந்திக்கலாயினர். கொழும்பிலே பத்திரிகைநிருபர் ஒருவர் சுவாமியாரைப் பேட்டி கண்டு பேசியபோது அவர்கூறி யதுவருமாறு: ஐந்துமாத காலத்திலே கத்தோலிக்கதிருச் சபையை இருந்தவிடமுந்தொரியாது அழித்தொழித்துவிடுவ தாகச் சீனக்கம்ப்யூனிஸ்தர்கள் வாய்ப்பறை அறைந்துகொண்டு தங்கள் ஆட்சியைத் தொடக்கி னார்கள். ஆனால், இன்றே ஐந்துவருடகால கம்ப்யூனிஸ்த ஆட்சியின்பின்னரும் கத்தோ லிக்கமக்கள் எக்காலத்திலும் பார்க்க அதிகம் திடசித்தமாக வேதகலாபணையை எதிர்த்து நின்றுபிடிக்கின்றார்கள். எனதுஅபிப்பிராயப்படி, சீன மக்களில் நூற்றுக்குத் 98 விகித மாறேரும் கம்ப்யூனிஸ்த ஆட் சிக்கு முழுமாராயிருக்கின்றார் கள். பிறநாடுகளின் வல்லரசு கள் வந்து தங்களைவிடுவிக்கு மென அவர்கள் நம்புகிறார்கள். கம்ப்யூனிஸ்தர்கள் சீன அரிசியைப் பிறநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். ஆனால், சீன மக்கள் பட்டினியால்வாடுகிறார் கள்.

கத்தோலிக்க

சமாச்சாரம்

காலகதியில் விருத்தியடைந்து தற்சமையம் 20,000 அங்கத்தவர் களைக் கொண்ட ஓர்பெரிய சை னியமாகத் திகழ்கின்றது.

நான் ஓர் கத்தோலிக்கபெண் இந்தோ-சீன சமாதானம் பற்றிய உடன்படிக்கை கையெழுத்தான ஜெனிவாமகாபாட் டின்போது அந்நகரவாலெலி அறிவிப்பாளியாகத் திருமதி ஹெலன் ஒபேட்என்ற ஓர்கத் தோலிக்கமாத பணியாற்றிவந் தாள். ஆனால், மகாநாடுதொடங் கிய சிலநாட்களின்பின் அவள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டாள். ஜெனிவாவாலெலியில் நாள் தோறும் அவளுடையகுர லொலியைக் கேட்டுப்பழகினவர் களுக்கு இது ஒருபுதிதாகவே இருந்தது. அந்தக் குரலொலி அமுக்கப்பட்ட வரலாறு தற் போது வெளியாகியுள்ளது.

அம்மகாநாட்டிற் கலந்து கொண்ட சீனத்துதுக்கோஷ்டியால் அளிக்கப்பட்ட ஓர் வர வேற்பு உபசாரத்திற்குத் திரு மதிஹெலனும் அழைக்கப்பட்டிருந்தாள். எம். மொலற்றே வின் பதிலாளியாகவந்திருந்த ஓர்சோவியற் இராசிய தாத ருக்கு அவள் அறிமுகஞ்செய்து வைக்கப்பட்டாள். அவள் உக் ரேனியரான பாட்டினர் ஒருவ ரைக் கொண்டிருப்பதாக

யென்று ஜெனிவா வாலெலி அதிகாரிகள் அவளுக்குத்தெரி வித்தார்கள்.

ஸ்பானியமக்களின் முன்மாதிரிகை சுமார் 800 வருடங்களுக்கு முந்திய சிலசுருபங்கள் உட்படத் தேவதாயாரின் 21 சுருபங் களைத்தாங்கிய பலிபீடம் ஒன் றிலே ஸ்பானியதேச ரறகோன நகர் அதிமேற்றிராணியாரான கருதினால் டே அரிபா ஆண்டவர் சமீபத்திலே பெரியபாடற்பூசை நிறைவேற்றித் தமதுமேற்றிரா சனத்தில் குடும்பசெபமாலிப் படையணியை ஆரம்பித்து வைத்தார். ரறகோனநகர் ரேமரின் ஸ்பானிய தலைநகராயிருந்தபோது திருஜன், அதிரி யான் எனும் ரேமைச்சக்கிர வர்த்திகள் சஞ்சரித்திருந்த போஞ்சியுபிலாத் துவின் கோட்டைநிழலிலே குடும்பசெப மாலிப் படையணியின் அப் போஸ்தலரான வண. பற்றிக் பெயிற்றன்சுவாமியார் 47,000 மக்களுக்குமேல் குழுமியிருக்க, ஸ்பெயினிலே தமதுபடையணி யின்கடைசியானமகாநாட்டிலே ஸ்பானியபாஷையில் பேசிய போது, “ஸ்பானியமக்கள் தேவதாயாரில் கொண்டுள்ள பக்தியும், அன்பும் உலகமுழுவ துக்குமே பின்பற்றத்தகுந்த ஓர்முன்மாதிரியாகும்” எனக்

லாவேயின் சர்வகலாசாலை

உலகிலுள்ள மாபெரும் கத் தோலிக்க கலாசாலைகளில் ஒன் றான பெல்ஜியதேச லாவேயின் சர்வகலாசாலையின் அதிபராக 1940-ம் ஆண்டுமுதல் இருந்து வருகிறவரான ஹனோர். வான். வோயென்பேர்க்ஸ்வாமியார் ஓர் மேற்றிராணியாராக அபிஷே கஞ்செய்யப் பெற்றிருக்கின்றார். இவர் கத்தோலிக்க சர்வகலா சாலைகளின் சர்வதேச அதிபர் கள்சங்க தலைவருமாவார். லாவே யின் சர்வகலாசாலையில் பேரா சிரியர்களும், போதகாசிரியர் களுமாக 470 பண்டிதர்கள் அநேகநாடுகளைச்சேர்ந்த பதினா யிரவருக்குமேற்பட்ட மாணவர் களுக்குக் கல்விபயிற்றிவருகின் றார்கள். அதன் பிரஸ்தாபம் பெற்ற நூல்நிலையம் இருஉலக யுத்தங்களிலும் இருமுறை தியால் சேதமடையலாயிற்று; ஆயின் இருமுறையும். திரும்பக் கட்டப்படலாயிற்று.

நான் பட்ட பாடு

— M. J. M. —

பாடென்று கூறுகில் அற்பமாய்த் தோன்றும். அவஸ்தையென்றால் என்னுள் போலாவது என்னும்பம் விளங்கும். எனது உடன்காணவர்கள் எல்லாரும் நன்றாய்க்கற்று நல்லுழியஞ் செய்கிறார்கள். நானும் கற்றுத்தேறினால் பிறருக்குச் சிறப்பானவழியம் திறமைபாகச் செய்யலாமென எண்ணி விட்டேன். அதுதான் என்பாடுகளின் தொடக்கம்.

தேவையான புத்தகங்களைத் தேடிக்கொண்டேன். படிக்க நேரம்தேவை. பலவேலைகளுக்கிடையிலே ஓய்வுநேரம் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகத் தேடி, வீணாகாமலாகாது விடேன் தொடரவேண்டும் என்று கற்க ஆரம்பித்தேன். எனது எசமானரும் பெரியமனதுபண்ணி வேண்டிய சொளகரியங்களைச் செய்தனர். அவருக்கு நான்மிகவும் கடமைப்பட்டவன்.

ஆறுமாதகாலமாகப் புத்தகங்களும் நானும் ஆபத்தானபாடுகளானேன். பழையநண்பர்களைக் காண்பதும், அவர்கள் சொற்கேட்பதும், குணங்கள் உரைப்பதும், அவர்களோடு இணங்கியிருப்பதும் வெறுப்பாயின. வாசித்தும், மனனஞ்செய்தும், எழுதியும், அழித்தும், கேள்விகளுக்கு மறுமொழி கொடுத்தும் படிப்படியாய்ப் பரிட்சைக்கு ஆயத்தஞ்செய்த என்னை அறியாமலே பரிட்சைநாள் அண்மிக்கப்பட்டது.

எனக்குச் சிலஉதவிகள் புரிவதற்கு எனது நண்பர் அய்யர் முன்வந்தார். அவர் ஆசிரியத்தொழிலில் வெகுநிபுணர். துடிக்கத்தடிக்க வேலைகொள்ளுகித்து, என்னைப்போன்ற மாட்டுமூளையுள்ளவர்களுக்கு அறிவுபுத்தகவதில் ஆழ்ந்த அனுபவசாவி. துட்பமான கருத்துகளை யெல்லாம் துடனமாய்விளக்குவார். விளக்குவதற்கு அவர் எடுத்தாளும் உவமானங்களெல்லாம் அவரைப்போன்று தனிச்சிறப்புள்ளவை. அவைகளைக் கேட்டுவிட்டுப் பொருளை விளங்காமலிருப்பது முடியாதகாரியம். பொருளை மறந்தாலும் விளக்கத்தை இலகுவாக மறந்துவிடமுடியாது.

பரிட்சைகாலம் வந்தது. முதற்கேள் விசுக்கு விடையெழுதிவிட்டு வெளியில்வந்தேன். மற்ற மாணவர்களுடன் எனது விடைகளில் ஒன்று இரண்டை ஒப்பிட்டுப்பார்த்தபொழுது என்முக்கத்தில் அச்சுவழியத் தொடங்கிற்று. இலகுவான விடைகளைக் கடுமையாய்நினைத்துக் கேள்வியுடன் சம்பந்தப்பாடசிலவற்றையும் எழுதிக்கொட்டிவிட்டேன்.

தமிழ்ப்பாடம் வந்தது. ஏதோ தடல்புடலாய் எழுதலாமென எண்ணிச்சென்ற எனக்குக் கேள்விப்பத்திரத்தைக் கண்டதும் மூளைவாண்டு விட்டது. இலக்கியக்கடலை ஒருவாறு கடந்துவிட்டு இலக்கணக்கடலுட்புகுந்தேன். முந்தியது உள்நாட்டுக்கடலைப் போல ஆழமாயிருந்தாலும், அமைதியாயிருந்தது. கழுத்தளவுதண்ணீர்தான். பிந்தியது அலைமோதியடித்துக்கொண்டிருந்தது. அத்தோடு புசலுங்கூட, தலைக்குயிஞ்சிய ஆழம். ஆகுபெயர், இடைச்சொற்கள் என்று முந்திய இரவுதான் ஞாபகப்படுத்தினார் ஆசிரியர் அய்யர். தமிழ்ப்பரிட்சை யன்றாகாலை யும் நினைவூட்டியிருந்தார். முதற்கேள் விசுவாசித்ததும் தலைசுழன்றது. அணுகுண்டு போட்டிருந்தாலும் நிரம்ப இலேசாயிருந்திருக்கும். போயும்போயும் புணரியலில் போட்டானே கேள்வி அந்தக்கொடும்பாவி. அணுகுண்டு, கிருமிக் குண்டு, சலவாய்க் குண்டு என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்களே. அதெல்லாவற்றையும் ஒன்றுச் சேர்த்து அந்தக்கமியில் புறொபெசருடைய தலையிலே போட்டாலென்ன என்று கூட மனதிற்கிட்டினைன்.

போட்டாலும் என்மனம் திருப்தியடைந்திராது.

பரிட்சை முடிந்து வெளியே வந்தேன். எல்லாருடைய முகமும் சூரியனைக்கண்ட தாமரைபோல, என் முகமோ யமனைக் கண்டவன்போல. மனஞ்சோர்ந்தேன். மற்றவர்கள் சொல்வதைக்கேட்ட எனக்கு அரைப்பிராணன் போய்விட்டது. தமிழிலே யும் “குண்டடி” க்கிறவர்கள் உண்டு என்று ஐயாத்துரை சொல்லக் கேட்டு உயிரற்ற பிணமானேன்.

பரிட்சை முடிந்தபிறகுதான் வேதனை அதிகரித்தது. நடந்தவைகளை யெல்லாம் மனதிற்குப் புரட்டிப்புரட்டி என்உயிரை வாட்டிக் கொண்டேன். அந்தப்போசிரியரையும், அவருடைய கேள்வியையும் நினைக்கும்பொழுது இப்பொழுதும் ஆத்திரம் வராநிற்கின்றது. பத்திராதிபர்ஜயாகூட என்னைக்கண்டு சேமம்விசாரித்த நம்பிக்கை யூட்டுவார்.

இப்படி மாதங்கள் நான்கு சென்றன. இல்லை. பறந்துவிட்டன. பரிட்சைமறுமொழி வருங்காலங் கிட்டியது. நன்றாய்ப் படித்தேனே; இரவில் கண்விழித்ததால் கண்சிலக்கப்படித்தேனே; சித்தி கிடையாமற் போகுமா? என்று மனஞ் சொல்லும், மறுகணம் எழுதிய மறுமொழிகள் திருப்தியற்றவை யென்றெண்ணித் தோல்விவந்தால் ஆச்சரியப்பட இடமிராது என்று மனஞ் சொல்லும், தினத்தாள்கள் வந்தவுடன் ஆவலாய்ப் புரட்டி பரிட்சைச்செய்தி உண்டோவென்று பார்ப்பேன். மறுநேரம் எனது பெயரில்லாவிடில் தலை கெறுகிறாருமென்று எண்ணிப் பார்க்காமல் விடுவேன். நான் சிவித்தவருவது கிராமப்புறம். தந்திவசதியற்ற இடம். ஆகையால் தினத்தாள்களுக்குச் சந்தாதாரவதற்குப் பணம் அனுப்ப வேண்டுமென்று எண்ணம்வரும். மறுநேரம் “குண்டடித்தால்” புளித்தமாங்காயும் தின்று இளித்தவாய்ப்பட்டமும் கேட்டதாய் முடியுமே என்று நினைத்துவாளாவிருந்துவிடுவேன். பார்க்க நேரமில்லை யென்று கழித்ததாள்களைப் பலமுறை புரட்டினேன்.

ஒரிரவு நித்திரைக்குச் செல்ல ஆயத்தமாகும் வேளை வாசலடியில் கார் ஒன்று வந்து நின்றது. நண்பரொருவருடைய குரல்கேட்டது. சுபசெய்தி கொண்டு வந்திருப்பாரென்று ஆவலுடன் அவரை வரவேற்றேன். எல்லாவற்றையும்பற்றிக் கதைத்தவர் இந்தக் கதையைத் தொடக்க மறுத்தார். ஆவலை அடக்கமுடியாமல் பரிட்சைச் செய்தி என்னவென்று கேட்க வாயெடுத்தேன். அதற்குமுன் “நானாக்கு அடுத்த கிராமத்தில் அலுவல்; விடிந்ததும் வாரும்” என்றார். வெட்கிப்போனேன். இனிமேல் ஒருவரிடமும் விசாரிப்பதில்லையென்று முடிவுக்கட்டி விட்டேன். இன்னொரு இரவு இறால் சாப்பிட்டுவிட்டுப் படுத்தேன். ஓர் பயங்கர கனவு. அந்தப் போசிரியர் தலையில் இருக்கொம்புகளுடன் என் முன் நின்றார். யான் எழுதிய விடைக் கடுதாசியையும் வைத்திருந்தார். எழுதத் தெரியாவிட்டால் சும்மா இராமல் பொய்யும்புளுக்கும் எழுதி “முட்டாள் பட்டங் கட்டிக்கொள்ளவாவேணும்?” “நோட்” என்று பென்சிலால் கீறி விட்டு, “நீங்கள் இரண்டுபேரும் தடிமாடுகள்” என்று காச்சித்தார். துடித்துப்பதைத்து எழுந்தேன். தலையில் இடிவிழுந்ததுபோல இருந்தது. அன்று இரவுமுழுவதும் தூக்கமே வரவில்லை.

இவ்வாறு பல நாட்கள் பறத்தபின் அந்த நாளும் விடிந்தது. காலக்கடமைகளை முடித்துவிட்டுக் கல்வாணி இராகமொன்றை வாங்குள் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். நான்மிகவும் வரையறுக்கப்பட்டவன். அதுகேள்வியைப்பற்றிக் கேள்வி வந்ததும் மெய். தமிழ்விடையையற்றி நான் பயந்ததும் மெய். சகாயமாகச் சலுகைபுரிந்ததும் மெய்.

என்ன நிகழும்?

அறுசீர் வருந்தம்

- (1) வான்தொடக் குவித்த போதும் வைப்பதற் கடங்கா மிக்க. கோந்திரு வரத்தால் என்றுங் குறைவற நிறைவு கொண்டாள் தேன்தருப் புவனம் நீத்துச் சென்றவா றின்று மீண்டு. தான்வரக் கொண்டால் இந்தத் தரணியில் நிகழ்வ தென்ன?
- (2) கால்படி மதியைக் கண்டே காவிகள் மலரத் தூய மேல்படி யிரவி கண்டே மெல்லிதட் கஞ்சம் பூப்பச் சேல்படி வாவி மேலாய்த் திரியுவண் டினங்க ளிந்தக் கால்எது? இரவோ இன்றேல் காலையோ என்று நோக்கும்!
- (3) ஆறிரு மீன்கள் சேர்ந்து அழகுசெய் மவுலி கண்டு ஏறிவான் இரவிற் சுற்றும் இருஞ்சிறைப் புட்க ளெல்லாம் மாறுத லாக மண்ணை வானமென் றெண்ணித் தாழ்ந்து மீறிய மகிழ்வைத் தங்கள் மென்கூர லிசையிற் காட்டும்!
- (4) திவ்விய தாயின் பாதத் திருமல ரிரண்டின் கீழே வெவ்விடப் பறவை நாகம் விழிவெளி பிதுங்கக் கண்டு அவ்விடக் குருகுக் குஞ்சு அனைத்துமா னந்தங் கொண்டு ஒளவிய முடையோர் துன்பம் அடைவரென் றோசை செய்யும்!
- (5) ஐந்துபத் தொருமூன் றுள்ளி அருள்மணி ஆரங் கண்டு பந்தனக் கயிறென் றுன்னிப் பசாசுள் பயமே கொள்ளும் வந்தனை புரியும் வாணென் வாசனை வடமென் றேத்தும் மந்திர மாலையென்றே மண்ணெலாம் மகிந்து கேட்கும்!

— “புவன்” கரம்பொன்.

ருஷியாவும் அமெரிக்காவும்

“புத்தம் மூண்டால் ருஷியாவையாரும் வெல்லமுடியாது; அவ்வாறே அமெரிக்காவையும் யாரும் வெல்லமுடியாது” என்று அமெரிக்க ஜனநாயக கட்சியின் முன்னாள் ஜனாதிபதியான திரு. டூமன் அவர்கள் கூறுகின்றார். மேலும் அவர் தெரிவித்திருப்பது: ருஷியாவில் என்றோ ஒருநாள் சுதந்திர ஆட்சி நடைபெற்றே தீரும்; அப்போது பிரான்ஸ், பிரித்தானியுடன் அமெரிக்க ஜக்கியதேசம் உறவாடுவது போல அதனுடனும் உறவாடிப் பரம்ப வர்த்தகஞ்செய்யலாம்; அதுவரை இருநாடுகளும் “உடனிருந்து வாழ” முடியாது; ருஷியாவில் நல்லமக்களும் இருக்கிறார்கள்; பிரித்தானிய, பிரான்சிய மக்களுடன் இப்பொழுது அமெரிக்கர் கலந்துஉறவாடுவதுபோல ருஷியாவின் நல்லமக்களுடனும் உறவாடுங்காலம் எப்பொழுதுவது வராமற்போகாது.”

ஐயாத் தி” என்று கேட்டது. பிரித்தாப் பார்த்தேன். இதென்ன கனவா நனவா? எனிசிக்கி என்றிருந்தது. இருதயம் துடிதுடித்தது. இல்லை நான் முர்ச்சையடையவில்லை அன்றிரவு கண்ட போசிரியரை ஒருக்கால் பார்க்க ஆசை பிறந்தது. இதென்ன கற்பனையென்று நீங்கள் யோசிக்கலாம். ஆனால், நான் சொல்வதைக்கேளுங்கள் புணரியலைப்பற்றிக் கேள்வி வந்ததும் மெய். தமிழ்விடையையற்றி நான் பயந்ததும் மெய். சகாயமாகச் சலுகைபுரிந்ததும் மெய்.

சந்தாதாரருக்கு ஓர்வேண்டுகோள்

“சத்தியவேத பாதுகாவலன்” சந்தாதாரருக்கு 1954-ம் ஆண்டு முடிசிறவரையிலே அவ்வாறு நிலுவைப் பணத்தைப் பற்றிய அறிவித்தல் அனுப்பப்பட்டிருந்தும் சிலர் அதைப்பற்றி இன்னுமேகவனியாமல் இருந்து வருகின்றனர். இவர்கள் தங்கள் நிலுவைப்பணத்தைத் தாமதமில்லாது அனுப்பிவைக்கும்படியாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். 1955-ம் ஆண்டுச் சந்தாப்பணத்தையும் அடுத்த பிங்குனிமாதம் 31-ந் திகதிக்குமுன் அனுப்பிவைக்குமாறு எல்லோரும் கேட்கப்படுகின்றார்கள். பணம் அனுப்பும்போது சந்தா நம்பரையும் குறித்து அனுப்புக.

* * *

கையொப்ப விகிதம்

நகரசபைஎல்லைக்குள் வருஷம்—5-00	
இலங்கை—இந்தியா ,, —5-50	
மலாயா ,, —6-00	

[பணம் அனுப்புகிறவர்கள் ரூ. 3-00, ரூ. 2-50-க்கு இருபோஸ்டர்ஸ்டாட் எடுத்து அனுப்பினால் செலவு குறைவாயிருக்கும்.]

பத்மாவின் தியாகம்

பத்மா ஏழைக்குடும்பத்தில் உதித்த ஒரு பெண். அவளுக்குத் தந்தை இல்லை. தாய் பெயர் தங்கம். தங்கமும், பத்மாவும் ஒரு சிறு குடிசையில் வாழ்ந்துவந்தனர். தங்கம் அன்றாடம் கூலிப்பிழைப்புக்குச் சென்று அதில் கிடைக்கும் சொற்ப பணத்தைக் கொண்டு இருவரும் சீவியம் நடத்தி வந்தார்கள்.

தங்கமான குணம் உள்ளவள் தங்கம். பத்தி மிகுந்த உத்தமி. அவள் மகனோ "தான்யப்போலப் பிள்ளை, னூலைப்போலச் சேலை" என்பதற்கு ஒப்ப, நற்குணம் உள்ளவள். தேவ பக்தியில் குன்றாதவள். சின்னயேசுவியர் மிகுந்த அன்புள்ளவள். ஏழை மனம் படைத்தவள்.

தங்கம் பலமுறைகளில் தனது அருமைகளுக்குப் பட்சணம் வாங்கப் பணம் கொடுப்பது வழக்கம். அன்னை கொடுக்கும் பணத்தை அவளும் பல வகைப்பட்ட பண்டங்கள் வாங்கி உண்பதில் செலவிடுவாள். ஆனால், அவளுடைய இந்தப் பழக்கம் நெடுநாள் நீடிக்க வில்லை. விதிகளிலே தேடுவார் இல்லாத கிடக்கும் ஏழைக்குழந்தைகளைப் பற்றி ஓர் நாள் தனது பங்குச் சுவாமியார் உருக்கமாகச் சொல்லக் கேட்டது முதல் அந்த வழக்கத்தையே அவள் முற்றாக விட்டுவிட்டாள். அக் கண்ணியாஸ்திரீமார் அப்பாலர்களைக் கண்டுபிடித்து வளர்க்க வழியின்றிக் கஷ்டப்படுவதையும், உதாரகுணமுள்ள நல்லவர்களின் தருமத்தை எதிர்பார்த்துத் தவிப்பதையும் நினைக்கும்போது பத்மா சிலவேளை அழுதும் விடுவாள். கண்ணை! ஏன் அழுகிறது? என்று தாய் கேட்டால், அம்மா! தாய்மார் இன்றித் தவிராய்த் தவிக்கும் பாலர்களையும், அவர்களை வளர்க்க வழியின்றி வாடும் கண்ணியாஸ்திரீமாரையும் நினைக்கும்போது என் கண்கள் கலங்கி என்னை அறியாமலே கண்ணீர் வருகின்றதே என்று சொல்வாள்.

அப்போது தாய், 'கண்ணை! அழாதே அம்மா; உனது நல்ல மனதைச் சின்னயேசுவ அறிவார்; நல்லமனதே அவருக்கு மிகவும் பிரியம்; நாங்கள் ஏழைகள்; ஒன்றுக்கும் வகையற்றவர்கள்; ஆனால், சின்னயேசுவின் சின்னப்பாலர்களை அந்தப் பச்சைக் குழந்தைகளைத் தாபரிக்க உதவி செய்வதில் எல்லோரும் நல்லமனம் காட்டும் படி அவரை மன்றாடி வருவோம்' என்று சொன்னாள். ஆனால், தாய் கூறியது பத்மாவுக்குத் திருப்தி தரவில்லை. தனக்கு அம்மா கொடுக்கும் பணத்தைச் சின்ன யேசுவருக்குச் சேர்த்துக் கொடுக்கத் தொடங்கினாள்.

அன்று திருப்பாலர்சபை ஞாயிறு. பத்மாவின் பங்குக் குரவர் கைவிடப்பட்ட பாலர்களுக்காக வீடுகள்தோறும் பணஞ் சேர்க்கச் சென்றார். அவர் வீடுவீடாய்ப் பணம் தண்டிக் கொண்டு வந்தார். ஆனால், பத்மாவின் வீட்டைக் கண்டதும், அவர்களின் நிலைமையை அறிந்தவராகவே அவர்களின் வீட்டைத் தாண்ட ஓடி எடுத்து வைத்தார். அப்போது ஒரு குரல், திரும்பிப் பார்த்தார். சுவாமி! வாருங்கள்; ஏழைகளான நாங்கள் தரும் அற்ப சொற்ப பணத்தையும் சின்ன யேசுவின் பேரால் ஏற்று அனுப்புங்கள் என்று மிகவும் பணிவாகக் கேட்டாள். சுவாமியார் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் "மகனே! உனது உதார குணத்துக்காகச் சின்னயேசுவ உங்களை ஆசீர்வதிப்பார்" என்று கூறிப் பத்மா கொடுத்த பணத்தை மிகவும் சந்தோஷத்துடன் வாங்கிச் சென்றாள்.

இதனைக் கவனித்த அவளுடைய தாய் தனது மகள் ஒழுத்தல் செய்துவந்ததைக் கவனித்து உவகை பூத்தாள்.

—ஆசிரிய மாணவி

பாலர் பக்கம்

அருமையான பிள்ளைகளே!

இந்தமாதம் 8-ந்திகதிடின் மரியாயின் பரிசுத்த வருடம் முடிவடைந்தது. இந்த ஆண்டில் நீங்கள் மரியாயின் திருசேத்திரங்களுக்கு யாத்திரை செய்திருக்கிறீர்கள். எங்கள் ஆன்ம சீவியத்தில் மரியாயின் பங்கு என்ன என்று அறிந்திருக்கிறீர்கள். நாம் மரியாயில் பக்திகொள்ள வேண்டிய அவசியத்தையும் விளங்கியிருக்கிறீர்கள்.

மரியாய் பரலோக, பூலோக இராக்கினி என்று பரிசுத்த பாப்பரகர் அவருடைய திருப்படத்திற்கு முடிசூட்டியது உங்களுக்கு ஞாபக மிருக்கும். இவைகளால் மரியாய்பக்தி வளம்பெற வேண்டும்.

ஆகையால், இப்பரிசுத்தமான மரியாயின் வருடமுடிவில் தேவதாயை — எமது மரிய அன்னையை முழுமனதோடும், முழு இருதயத்தோடும் நேசித்து வருவோம் என்று மனதில் உறுதியான பிரதிக்கனை செய்து கொள்ளுங்கள்.

இதை நடைமுறையில் அனுசரிப்பது எப்படி? முதலாவதாக, தேவதாயாரின் புண்ணிய மாதிரிகைகளைப் பின்பற்றித் தேவனை எல்லாத்துக்கும் மேலாக நேசிக்க வேண்டும். நீங்கள் பாடசாலையில் மரியாயின் மைந்தர்சபை, அல்லது மரியாயின் சேனையிற் சேர்ந்திருக்கிறீர்களா?

இரண்டாவதாக, பிரியத்த மந்திரம், திரிகாலீசச் செபம், "மிகவும் இரக்கமுள்ள தாயே" என்ற செபம், அடைக்கலச் செபம் சொல்லி வருகிறீர்களா? எப்பொழுதும் செபமாலையை உங்களுடன் வைத்திருப்பது முடியாத காரியமா?

மூன்றாவதாக, எங்கள் ஆண்டவனும், இராக்கினியுமான தேவதாயார் பேரால் ஒவ்வொரு நாளும் ஒருசிறு ஒழுத்தல், பரித்தியாக முயற்சி செய்யுங்கள்.

நீங்கள் தேவதாயாருக்குப் பிரமாணிக்கக் காண்பித்தால் அவரும் உங்களுக்குப் பிரமாணிக்கமாய் இருந்துவருவார்.

உங்களை அன்புடன் ஆசீர்வதிக்கிறோம்.
H. லெக்குத்தூர், O. M. I.
மேற்றிராசன பரிபாலனர்

யாழ்ப்பாணம்,
9-12-54.

என்ன தபம்!

தபம், ஒழுத்தல், பரித்தியாகம் என்றால் உங்களுக்குப் பயம் வரும். ஏதோ மருந்து குடிக்கிறது போல ஏ... என்று ஏங்கி எங்களால் முடியாது என்று சொல்லுவீர்கள்.

அர்ச். ஜோன் பொஸ்கோவை உங்களுக்குத் தெரியும் அல்லவா? அவர் ஒழுத்தல் செய்த விதத்தைக் கேளுங்கள்.

ஜோன் பொஸ்கோ தமது ஆடுகளைப் பசும்புற்றரையில் மேயவிட்டு, நீலவானக் கூரையின் கீழிருந்து சாப்பிடுவார். அடுத்த கமத்தில் இருக்கும் அவருடைய நண்பனும் போசனத்துக்காக அவ்விடம் வருவான் அவனுடைய பையில் எரிந்து காய்ந்த அப்பம் இருக்கும். ஜோனுடைய அப்பம் அதை விட நன்றாய் இராவிட்டாலும் வெள்ளையாயும், சூடாயும் இருக்கும்.

ஜோன் வெகு எளிதாகத் தமது நல்ல அப்பத்தை நண்பனுக்குக் கொடுத்தவிட்டு, அவனுடைய கருகிய அப்பத்தை வாங்கி உண்ணும் நண்பனுக்குரிய பொ அப்பம் கூட உண்ணவில்லை. அப்போது அப்பம் கொடுக்கிறார்கள்.

சொல்வார். தமக்கு அதுதான் பிடிக்குமாம். அப்படியே மூன்று வருடங்களாக இளவேனிற்காலத்தில் ஆடுகளை மேய்க்கும் பொழுது செய்துவந்தார்.

அநேகவருடங்கள் சென்றபின் தான் ஜோன் பொஸ்கோ கருகிய அப்பஞ் சாப்பிட்டு அனுசரித்த ஒழுத்தல் அந்த நண்பனுக்கு விளங்கினது.

—ஜே. எம்.

குப்பையில் பொசும்

பிறருக்கு உதவி செய்ய என்னென்ன வழிகளை உபயோகிக்கிறார்கள் மனிதர். பரிசு பட்டணத்திலே ஒரு குருவானவர் குப்பைக் குவியலில் பொசுக் குவியல் கண்டிருக்கிறார். பட்டணத்துக்கு வெளியே குப்பைமேட்டில் அவர் வசிக்கிறார். இல்லிடம் நற் ஏழைகளும், பழைய மறியற்காரரும் அவருடைய உதவியாளர் இவர்கள் நாள் முழுதும் வேலைசெய்து — அதாவது குப்பைகளைக் கிளி இரும்புத் துண்டிகள், தகவல்கள் இரும்புத் துண்டிகள், தகவல்கள் இரும்புத் துண்டிகள் கொடுக்கிறார்கள்.

இப்படிச் சேகரித்தவைகளை விற்று அந்த ஏழைகள் உணவுதேடிக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிச் சீவிக்கிறவர்கள் 160 பேர்வழிகள். இவர்களுடைய உழைப்பு இல்லிடம் அற்றவர்களுக்கு உறைவிடம் தேட உதவுகிறது.

பழைய இரும்பு முதலிய பொருட்களை வாங்குகிற சங்கத்தார் இவர்களுக்கு வீடுகள் அமைத்துக் கொடுக்கிறார்கள்.

இந்தக் குருவானவர் பழைய ரெயினி பெட்டிகள், குதிரைகள் ஏற்றிச் செல்ல உபயோகிக்கப்பட்ட சில்லுகள் இல்லாத வாகனங்கள் ஆகியனவற்றை வசங்கி, வீடுகளாய் மாற்றி உறைவிடம் அற்ற குடும்பங்களுக்கு வழங்குகிறார்.

பாடுங்கள் பழைய பொருட்களுக்கும் விலை உண்டு. உங்கள் பெற்றோரைக் காசு கேட்டுத் தொந்தரவு செய்யாமல் வீட்டில் கிடக்கும் பழைய பொருட்களைச் சேகரித்து விற்று உங்களுக்கு அறிமுகமான ஒரு ஏழைச்சிறுவனுக்கு உதவலாம் அல்லவா?

— எம். ஜேயம்

ஆகமனத்தின் 3-ம் குாயிறு

நிறும், பிலிப்பியர் 4 : 4-7

ஆகமன காலம் கவலையுடன் எதிர்நோக்கும் காலம். பூர்வீக பூதர் உலக இராட்சகராகிய மெசியாவின் வாலை வெகுவாய் ஆசித்து, தலையில் சாம்பலைப் பூசி, சாக்கு உடுத்தி, கவலை நிறைந்து போய்க் கண்ணீர் விட்டுப் பெருமூச்சு செறித்து, "வானத்தைப் பிளந்து கொண்டு வாரீரோ" என்று ஓலமிட்டுச் செபித்தார்கள். அதை நினைவுறுத்துவது ஆகமன காலம். ஆகையாற்றான், தபத்தைக் குறிக்கும் ஊதா நிறத்தை இந்நாட்களில் திருச்சபை உபயோகிக்கிறது.

கவலையும், பெருமூச்சும் நிறைந்திருந்தாலும் நம்பிக்கையும் உண்டு. அளவிற்கு மிஞ்சிய கவலையை ஒழித்து, "ஆனந்தம் கொள்ளுங்கள்..... கர்த்தரிலே தான்"; அவர் காரணமாகத் தான்; "திரும்பவும் சொல்லுகிறேன், சந்தோஷப்படுங்கள்" என்கிறார், சம்பாவினார். "உங்களுடைய மட்டுத் தன்மை, மிதம் எல்லா மனிதருக்கும் தெரியட்டும்." (நடுவில் நிற்பதே சிறப்பு என்றார் அஸ்தோத்திலில்.) எல்லாக் காரியங்களும் அளவுடனிருக்க வேண்டும். அளவிற்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு அல்லவா?

இந்தச் சந்தோஷத்திற்குக் காரணம் என்ன? "கர்த்தர் அண்மையின் இருக்கிறார்." கர்த்தர் இவ்வுலகத்துக்கு வந்து விட்டார். ஆகையால், அருகிலிருக்கிறார். பூதரைப்பேரூலமறு லோகத்தை நோக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. எம்மனதில் எழுந்து எம்மை ஆட்கொள்ள வேண்டும் என்பதே எங்கள் கவலையாக வேண்டும்.

இந்தக் கவலையும் மிதமிஞ்சியதாகக் கூடாது. எங்களுடைய "செபங்களும், வேண்டதல்களும் நன்றியுடன் கலந்த மன்றாட்டாக" வேண்டும். ஒருவரிடத்தில் நாம் பெற்றுக்கொண்ட நன்மையையிட்டு நன்றியுள்ளவர்களாய் இருப்பது மேலும் நன்மைபெற வழியன்றோ!

எதிர்நோக்குவதில் மட்டற்ற கவலையின்றியும், வேண்டதலில் மிதமிஞ்சிய ஆவல் கொள்ளாமலும், "நடுவில்" நின்றால் என்னவாகும்? புலன்களுக்குப் புரியாத — புலன்களால் கணிக்கமுடியாத — புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட தேவனின் அமைதி, சாந்தி "உங்கள் புத்தியையும், உணர்ச்சிகளையும்..... பாதுகாக்கும்."

இந்த அமைதி அல்லது சமாதானமும், ஶானுகாப்பும் எங்கள் ஆண்டவரான "கேசுக் கிறிஸ்துவையே மையமாக" கொள்ள வேண்டும்.

—சருவேகானுக்குத்தோத்திரம்

காரணம் என்ன?

'ஜெயம்'

I

மகனே! உன்முகம் அழகோடு
மலர்போல் ஒளிர்வதன் காரணமென்?
அயரா தென்சிறு கடமைகளை
அல்லும் பகலும் செய்வதுதான்.

II

மகனே! நீயிடு விரைவாக
அலைபோற் சென்றிடும் காரணமென்?
சுகமாய் வேலைகள் செய்திடவே
சுறுசுறுப் பவசியம் அதனாலே.

III

மகனே! நீவெகு திடமாக
மலைமேல் நிற்பதன் காரணமென்?
அசையா மனம்எச் செயல்களிலும்
அனுகூலந்தரு வதனாலே.

IV

மகனே! நீபெரு மகிழ்வான
மனமோடுவரும் காரணமென்?
அகமும் புறமும் புனிதமுடன்
அன்பொடு வாழும் முறையாலே.

சரியான விடைகள்

வசனப்பகுதி:

1. அவள் பெயர்: அர்ச். சிசிலியா.
திருநாள்: கார்த்திகை 22-ந்
திக்கதி.
பாதுகாவலாளி: சங்கீதகாரர்
களுக்கு.
2. (1) பொருமை, (2) வானவில்,
(3) விசித்திரம்.
[இவைபோன்ற பொருத்த
மான சொற்கள் வேறும்
வரும்]
3. (1) விவாகம், (2) அடிப்பைவிட்டு
இறக்குவார்கள். (3) பிரான்சிஸ்
கன்சபை.—அர்ச். பிரான்சிஸ்கு.
(4) அர்ச். நீக்கிலஸ்.

கணிதப்பகுதி

1. புறப்பட்ட யானைகள்: 135.
2. $9+8+7+6+5+4+3+2+2=45$
 $1+2+3+4+5+6+7+8+9=45$
 $8+6+4+1+9+7+5+3+2=45$

இருபகுதிகளுக்கும் சரியானவிடை
அனுப்பியவர்கள்:

பெர்னதேத் சவிரிமுத்து
மாரிசன்சுடல்,
இளவாலை,
ச. சிசிலியம்மா
ரே. க. பாடசாலை
முதலியானவர்கள்.

வசனப்பகுதிக்கு மாத்திரம் சரியான
விடை அனுப்பியவர்கள்:

அ. தி. சோதிமலர்,
ரே. க. பாடசாலை,
உயிலங்குளம்,
பி. பார்வோன்
ரே. க. பாடசாலை,
உயிலங்குளம்.
ஆ. சேவியர் குலான்
அர்ச். ஆனான் ஆண்பாடசாலை,
வங்காலை.

கணிதப்பகுதிக்கு மாத்திரம் சரி
யானவிடை அனுப்பியவர்கள்:

லூட்ஸ் பேர்னாட்
மாரிசன்சுடல்,
இளவாலை,
எஸ். கயித்தாம்பிள்ளை
அர்ச். கயித்தார் பாடசாலை,
மாரிசன்சுடல், இளவாலை.
எஸ். அல்பிரெட்
முருங்கன்.

பாவனை இல்லாத
இரும்பு துருப் பிடிக்க
கட்டுப்பட்ட தண்ணீர்
அசுத்தமாகும். அப்படியே
முயற்சியின்மை புத்தியின் சத்
தை உறிஞ்சிவிடும்.

—லேயோனார்டோ டாவிஞ்சி.

விடை கூறுங்கள்

வசனப்பகுதி

1. இங்கிலாந்து சென்ற ஓர் நாட்
டுப் பெண்மணி அங்கு தலைமறைவாக
நிற்கின்றாள். அவள் எந்தப் பெண்
மணி?
2. நெல்லு எங்களுக்குக் கிடைக்க
கும் இடம் யாது?
3. ஆசியாவின் நடுநாயகமாக
விளங்குவது எது?
4. அயோக்கியன் யோக்கியனாக
நடக்கவிரும்பின் முதல் எதை விலக்க
வேண்டும்?
5. வெள்ளைப் பசுவை விடக் கறுத்
தப்பசு பெருமையில் உரியதாம். ஏன்
தெரியுமா?
6. ஆறு எதற்குப் பின்னால் ஓடி
வருகிறது?
7. யாழ்ப்பாணத்தில் எங்கே நெல்
விளைவிக்கப்படுகிறது?

கணிதப்பகுதி:

எனக்கு மூன்று அக்காமார் உண்டு.
நான் அவர்கள் வீட்டுக்குப் போகும்
போது கொஞ்சம்காசு கொண்டுபோகி
றேன். அதேபோல் என் அக்காமார்
ஒவ்வொருவரும் தருவார்கள். அவர்
களுக்கு 5 ரூபாய்க்கு ஒவ்வொரு சீலை
எடுக்க வேண்டும்.

உதாரணம்:— நான் 5 ரூபா
கொண்டு போனால் எனக்கு முதலா
வது அக்கா அதேபோல் 5 ரூபா தரு
வா. அப்போ என்னிடம் 10 ரூபா
இருக்கும். இதில் 5 ரூபா சீலை எடுத்
துக் கொடுக்க வேண்டும். போனால்
மீதி 5 ரூபா. இப்படியே மூன்று
அக்காமாருக்கும் கொடுத்து விட்டு
நான் கடைசியில் ஒரு சதமும் இல்லா
மல் போகவேண்டும்.

இப்படி மூன்று அக்காமாருக்கும்
கொடுக்க நான் எவ்வளவுகாசு கொண்டு
போயிருப்பேன்?

அ. அல்போன்ஸ் சிராபீவா
அர்ச். சவேரியார் கல்லூரி,
என்டர்வூட்

சிறுவரின் நத்தால் செபம்

பாவமாயின்றுச் சென்மித்த மரியாயே! நேர்மையான
அன்பின் அன்னைவே! உமது தேவசுதனை எங்கள் முழுமன்
தோடும் முழு இருதயத்துடனும் நாங்கள் தேசிக்க உதவி
செய்யும். நாங்கள் நன்மையிலும், புண்ணியத்திலும்
உயர்ச்சியடைவதற்கு எங்கள் பள்ளிப் பருவத்தை உபயோ
கிக்கச் செய்யும். எங்களுக்குப் பாவச்சோதனை வரும்
பொழுது பேரீராட்டத்தில் உறுதியாயிருக்க உதவிபுரியும்.
சாத்தானின் வலிமையை இறுதிவரையும் எதிர்த்து உமது
குதிக்காலால் அவனை நசுக்கக் கடவோம்.

எங்கள் முதற் கடமையாகிய கல்வியில் பிரமாணிக்க
மாய் இருக்கச்செய்யும். கற்பைக் களங்கம் இல்லாமல்
கண்மணிபோல் காத்துவர உதவி புரிந்தருளும். எங்கள்
எண்ணம், சொல், செயல் யாவும் உமது மகிமைக் தேமா
யிருக்கச் செய்தருளும்.

மாசற்ற அன்னைவே! அமலோற்பவ மரியாயிடுபு சரு
வேசுரனுக்குரிய உண்மையான சந்தோஷங்களை நாங்கள்
அனுபவித்து, இந்த நத்தால் கொண்டாட்டத்தை உமது
குமாரன் கிறிஸ் துநாதருடன்சேர்ந்த சந்தோஷமாக அனுப
விக்க உதவிபுரிவீராக, ஆமென்.

கவனிக்கவேண்டும்

சிறுவர் சொற் கோர்வை

1. ஆகாரத்தை நன்றாய் மென்று
சாப்பிடுவதில் அசட்டையாய்இராதே.
2. இராச் சாப்பாட்டிலே அதிக
போசனம் அருந்தாதே. அது படுக்
கைக்குப்போகும் நோமாகவே சீக்கிர
மாகச் சாப்பிடாதே.
3. வேளைதப்பிய நேரங்களில்,
அல்லது நினைத்தபோதெல்லாரு சாப்
பிடாதே. உணவு நோங்களுக்கிடையில
யில் குறைத்தது ஐந்துமணி நேரம்
இருக்கும்படிபார்.
4. ஒருகடலையைச் சாப்பிட்டா
லும் அது சோணிக்கச் சோண உறுப்பு
கள் ஒன்றுசேர்ந்து வேலைசெய்யவேண்
டும். சோண உறுப்புகளுக்கு ஒய்வு
ஒழிவின்றி வேலை கொடுத்தால் அவை
கள் சீக்கிரம் பழுதடைய ஏதவாகும்.
5. காலை, மாலை இருவேளைகளி
லும் உண்டு முடிந்தபின் பற்களைத்
துலக்கிச் சுத்தஞ்செய்ய மறவாதே.
6. வீட்டிற்குள் அதிகமாய் அடை
பட்டுக்கொண்டேயிராமல் கூடியமட்
டும் திறந்தஆகாயவெளியில் நடமாடு.
7. சுத்தமே சுகந்தநு மாதலால்
உன் ஆத்தமத்தையும், சரீரத்தையும்,
உடைகளையும், நீ புழங்கும் இடங்களை
யும் எப்பொழுதும் சுத்தமாக வைத்
துக்கொள்.
8. குளிக்கும் போது 'சோப்'
தேய்த்துக் குளித்தால், அதன் நுரை
உரோமக் கண்களை அடைக்காதவாறு
நன்றாய்த் தேகத்தைத் தேய்த்துக்
குளிக்கத் தவறுதே.
9. காய்ச்சிய நீரைப் பருகத் தவ
றுதே. "நீர்கருக்கி, மோர்பெருக்கி,
நெய்யுருக்கி உண்பவர்தம் பேருரைக்
கிற் போமே பிணி" என்றார் ஓர்அறி
ஞர்.
10. தேகாப்தியாசத்தின் பொ
ருட்டு, வினையாட்டுகளில் கலந்து
கொள்ள மறவாதே.
11. ஆயாசம், கோபம், துக்கம்,
எரிச்சல் இவைகளினால் மனம்பொங்க
இடமளியாதே. சுகமே பெரிய செல்வ
மென்று நினை. அது இல்லாவிடின்
உன்வீரப்பும், நம்பிக்கை, பிரயத்தனங்
கள் யாவும் வயர்த்தமாகும்.
12. மனம் சுறுசுறுப்படையும்
பொருட்டு இயற்கைக் காட்சிகளைக்
கண்டு ரசிக்கத் தவறுதே. இயற்கை
இன்பத்தான் இறைவன் நமக்கருளிய
செல்வம் எனபதை மறவாதே!

அழகு முக	அழகு முகம்	என்ன என்ன	அழகு முகம்
துறை பருத்தித் தூல்	துறை பருத்தி தூல்	என்ன என்ன	துறை பருத்தி தூல்
வெள்ளை பல்லு	வெள்ளை பல்லு	என்ன என்ன	வெள்ளை பல்லு
பிள்ளைப் பிள்ளை	பிள்ளை பிள்ளை	என்ன என்ன	பிள்ளை பிள்ளை
கிறிஸ்ரி பீற்றர்	கிறிஸ்ரி பீற்றர்	என்ன என்ன	கிறிஸ்ரி பீற்றர்

பி கிறிஸ்ரி பீற்றர்
சஞ்சுகையப்பர் சாதனகமுகம்,
கொழும்புத்தறை.

— அறிவுச் சுடர் —

* முதல் ஆகாயப்பிரயாணம் எங்
கே, எப்போது, நடைபெற்றது?

பிரான்ஸ் தேசத்தில் வேர்சேலிஸ்
நகருக்குச் சமீபமாக 1783-ம்ஆண்டு
நடைபெற்றது. இது ஓர் பேப்பர் பலூ
னிலிலேயே நடந்தது. அந்தப் பலூ
னின்கீழ் தொடுக்கப்பட்ட தொட்டில்
போன்ற கூண்டிலே முதற்பிரயாணி
களாக ஒரு செம்மறியாடும், ஒரு
கோழியும், ஓர் தாராவும் பிரயாணஞ்
செய்தன.

* சேவபிராணிகளுள் மிகநீண்ட
காலம் சிவத்திருப்பன எவை?

ஓர் இனத் திமிங்கலங்களேயாகும்.
இவைகள் ஆயிரம்வருடம் சிவத்திருப்
பதாக நம்பப்படுகிறது.

* உலகில் மகாப்பெரிய தாய்
அமெரிக்க ஐக்கியதேச பல்லொமார்
மலையின்மீது ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்து
வரும் 200 அங்குல தூரதிருஷ்டியந்
திரம் எத்துனை பலம் பொருந்தியது?

18,000 மைல் தூரத்திற்குப் பரவல்
எரிந்தகொண்டிருக்கும் ஓர் மெழுகு
வந்திச்சுடரைக் கண்டுகொள் எப்
போதீய அத்துனை தூரப்பார்வைப்
பலம்பொருந்தியது.

நன்றியறிந்த ஸ்தோத்திரம்

எமக்கு எதிர்பாராதவிதமாய் ஏற்பட்ட
நோயினின்று காக்கும்படி பரிசுத்த மா
தாவைச் சரணடைந்தேன். மாதாவின்
மன்றாட்டினால் எமது துன்பமனைத்தும்
புரிதிமுன் பணிபோல் மறைந்தன. நேர்த்
திப்படி இதனைப் பிரசுரிக்கிறேன். பரி
சுத்த சதாசகாயமாதாவின் மனமே எங்
கும் புகழப்படுவதாக.

எஸ். எஸ். சவுந்தரநாயகம்

மாதா பக்தன்,

சலாபம்

W. S. M. Fernando.

